



ПОЖЕРТВУВАВ 30,000 ДОЛЯРІВ НА ПРАЦЮ КОМІСІЇ ГОЛОДУ



Головний касир УНСОЮзу Уляна Дячук вручає чек на 30,000 дол. д-рові Джеймсу Мейсу (другий зліва), в присутності головного президента д-ра Івана Флуса (справа) і головного секретаря Володимира Сохана.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Український Народний Союз, який на протязі п'ятих років підтримує спершу заду створення Конгресової комісії для дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, а відтак і працю, пожертвував 30,000 дол. на закінчення її праці.

Як відомо, комісія була створена законом в 1984 році, а почала працювати в 1985 році. Фонди призначені для її праці вистачать до кінця січня ц.р. Щоб завершити дослідження і видати повний рапорт згідно з мандатом, наданим комісії, треба ще додаткових фондів і часу. Отож комісія повинна закінчити свою працю у червні ц.р. і до того часу її працю мусить фінансувати українська громада фондами на приблизно 170,000 дол.

Д-р Джеймс Мейс, дослідник з Гарварду, який очолює штаб комісії, звернувся під кінець минулого року листом-проханням до УНСОЮзу допомогти комісії закінчити працю. УНСОЮз звернувся негайно до свого членства і до громади дати

комісії фінансову допомогу, на що членство і громада відгукнулися позитивно.

Ще підтвердив в розмові з членами Екзекутиви і редакторами видань УНСОЮзу д-р Мейс під час зустрічі тут в Головній Канцелярії в понеділок, 11-го січня ц.р. Від Екзекутиви він прийняв чек на 30,000 дол., а редакторам "Свободи" і "Українського Тижневика" передав листу всіх організацій і осіб, які зложили дані на працю комісії. УНСОЮз і всі інші організації та громадянам д-р Мейс зловив в подяку та провів продовжувати підтримку, бо фондів все ще потрібно.

Зі своєї сторони члени Екзекутиви УНСОЮзу ще раз звертаються до членства і до громади продовжувати висилати пожертви, щоб комісія могла закінчити рапорт, передати його Урядові і Конгресові ЗСА та опублікувати свої дослідження.

Адреса комісії: Commission on the Ukraine-Famine, 1111 20th St. N. W., Suite 537, Washington, D.C. 20579

У Вашингтоні відзначають роковини незалежності

Вашингтон. — Тут в середу, 27-го січня ц.р., в кімнаті Б-239 в урядовій будівлі ім Рейберна о год. 6-й вечора відбудеться прийняття для відзначення 70-ліття проголошення незалежності України. Влаштує це прийняття Український Конгресовий Комітет разом із американським конгресовим Ад Гок комітетом для справ балтійських народів і України.

Про точніші інформації слід телефонувати до Українського Крайового Інфор-

маційного Бюро на число (202) 638-0988.

СВЯТУВАННЯ В ПАСЕЙКУ

Пасейк, Н. Дж. — Тут в Українській Централі, при 240 Говп авеню, в неділю, 24-го січня ц.р., о год. 5-й по полудні відбудеться святочне відзначення роковин державності і соборності України. Академію влаштує Відділ УККА Пасейк-Берген, а святочну доповідь вимовить д-р Аскольд Лозинський.

З уваги на свято Дня Української Незалежності 22-го січня 1988 року, це число "Свободи" друкується з датою суботи, 23-го січня. У п'ятницю, 22-го січня ц.р., Головна Канцелярія УНСОЮзу і В-во "Свобода" будуть закриті. Наступне число "Свободи" друкуватиметься в понеділок, 25-го січня, з датою вітання, 26-го січня 1988 року. — Ред.

Пригадали про інтернування канадських українців

Манова, Гаваї (ОУПС). — На закінчення міжнародного Тіздю "Схід-Захід" у Гавайському університеті від 4-го до 7-го січня ц.р., проф. Енн Рейсон прочитала доповідь про інтернування й виселення канадських японців із західного побережжя Канади в часі Другої світової війни. Вона обговорила зокрема повість "Обасан", що недавно появилася друком у Канаді і докладно з'ясувала подробиці японського "переселення" того часу, цитуючи при цьому й український голос у цій справі — статтю Мирни Косташ з Едмонтона.

В дискусії над цією доповіддю проф. Ярослав Рудницький згадав відоме інтернування канадських українців в часі Першої світової війни; різниця, на його думку, була в тому, що японців виселено з Британської Колумбії, а українців могли

повернутися після війни на своє поселення в степовій Канаді.

Канадська література чекає ще на такий твір, як японський "Обасан", що давав би обширний образ української неволі в 1914-18 роках.

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

З уваги на свято Дня Української Незалежності 22-го січня 1988 року, це число "Свободи" друкується з датою суботи, 23-го січня. У п'ятницю, 22-го січня ц.р., Головна Канцелярія УНСОЮзу і В-во "Свобода" будуть закриті. Наступне число "Свободи" друкуватиметься в понеділок, 25-го січня, з датою вітання, 26-го січня 1988 року. — Ред.

СЕН. Ф. ЛОТЕНБЕРГ ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ В СССР

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Сенатор Френк Лотенберг з Нью-Джерсі, один із внескодавців резолюції внесенної до Сенату про 1000-річчя Хрищення України, у довшому листі до д-р Лариси Онискевич, подає свої враження і думки після поїздки з Архiepіскопом Теодором МекКарріком до СССР осінню 1987 року.

Там він хотів наглядно побачити наслідки "гласності" і переконатися, що на ділі дуже мало видно поступу у рятівних людських прав.

Зокрема сен. Ф. Лотенберг згадує карний табір 36-1, в якому перебуває багато українських правозахисників, як інформував його Андрей Сахаров. Далі сен. Лотенберг стверджує, що в Україні немає і тепер релігійної свободи, а українські католики не можуть виконувати своїх релігійних праць, що дали панусь русифікація і що українці не мають ані свободи слова, ані релігії, ані не можуть плекати своєї культури, та навіть не можуть вільно порушуватися.

Сен. Ф. Лотенберг пише, що він не дівав ніякої конкретної відповіді в Москві на запити у всіх цих справах від совєтських властей. І тому він вважає, що ЗСА мусять подвоїти свої заходи, щоб змусити совєтський уряд до придержування обіцянок, що він їх дав, підписуючи Гельсінкські угоди. "Якщо СССР хоче поправити своє зображення в

оках американців, то мусить краще поставити справу людських прав. А це значить гарантувати права всім громадянам, що хочуть висловити свою думку, гарантувати релігійну свободу, відкрити двері для еміграції і перестати переслідувати тих, що є проти політики уряду".

Ще думки, сен. Ф. Лотенберга, які він передав усім совєтським офіційним властям, з якими зустрічався в Москві. І це, на думку сенатора, є думки, які Америка повинна так довго висловлювати голосно совєтському урядові аж людські права будуть запевнені кожному совєтському громадянину.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк. — Тут ввечері школи св. Юра, при 215 Схід 6-та вулиця, в неділю, 24-го січня ц.р., о год. 2-й по полудні відбудеться свято самостійності і соборності України для відзначення встановлення Української Народної Республіки. Академію влаштує Комітет Об'єднаних Організацій, а святочну доповідь вимовить д-р Олександр Домбровський. В мистецькій частині виступлять солісти Марта Коколюська-Мусійчук, мешко-сопрано і Степан Шкафаровський, бас.

У Філадельфії відзначають свято державності

Філадельфія. — Цьогорічні святкування проголошення державних актів незалежності і соборності України будуть проходити в духовному піднесенні в зв'язку з 1000-літтям Хрищення в Україні.

Відзначенням державних актів 1918 і 1919 років займається Український Конгресовий Комітет — Українська Громада Метрополітальної Філадельфії та УА-КРПА. У п'ятницю, 22-го січня, відбудеться прокламація Українського Дня, що його проголосив майор Філадельфії В. Вільям Гуд, підкреслюючи 70-річчя акту державної самостійності України та знаменний ювілей 1000-ліття Хрищення в Україні.

У неділю, 24-го січня, будуть відправлені в катедральних храмах Божественні Літургії з моліннями за долю України: в католицькому митрополічному соборі Непорочного Зачаття ПДМ о год. 10-й ранку та в українській православній катедрі св. Володимира о год. 10:30 вранці.

Того ж дня відбудеться ювілейний концерт, початок о год. 3:30 по полудні в залі Українського Освітньо-

Культурного Центру. Святочне слово вимовить Микола Павлюк.

В мистецькій програмі візьмуть участь відомі артисти: Андрій Добрянський бас-баритон, Лариса Магун-Гурин, сопрано, Тома Гриньків, концертний піаніст і Нестор Цебрівський, челист.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. І. ШЕВЧЕНКА

Рівердейл, Н. Й. — У четвер, 28-го січня ц.р., о год. 4-й по полудні в Мангеттен коледжі відбудеться доповідь проф. Ігоря Шевченка, професора візантійської історії і літератури в Гарвардському університеті на тему: "Візантія і слов'яни". Доповідатиме проф. Шевченко про вплив Візантії на культуру, літературу та літературну мову східних і південних слов'ян між IX і XV століттями, а описав порівняє візантійську культурну впливи на Захід і Схід. Мангеттен коледж знаходиться недалеко Бродвею та 242-й вул. захід у Бронксі, а доповідь є відкрита для публіки.

У Виппані відзначають роковини державності

Виппані, Н. Дж. (В.П.). — За старанням Відділу Українського Конгресового Комітету в повіті Морріс, з осідком у Виппані, тут в залі української католицької парафії в неділю, 21-го січня ц.р., о год. 4-й по полудні, відбудеться відзначення січневих роковин.

Доповідати будуть: ред. Василь Пасічник по-українськи, а Євген Федоренко по-англійськи для англомовних своїх і офіційних гостей.

Жіночі організації Клівленду вшанують княгиню Ольгу

Клівленд (О.Д.). — З ініціативи СУА, Комітет зложений із жіночих організацій вшанує княгиню Ольгу з приводу 1000-ліття Хрищення України в неділю, 21-го лютого ц.р. в залі Святопокровського Центру в

Пармі, о год. 4-й по полудні.

У програмі вечора: слово — д-р Христя Раковська, інсценізація та рецитати, а також виступ жіночого музичного тріо "Троянди".

В НІКАРАГУА ВІДКЛИКАНО ВІЙНАТКОВИЙ СТАН

Вашингтон. — У вівторок, 19-го січня, президент Нікарагуа Даніель Ортега оголосив про відкликання війнаткового стану, запровадженого в країні шість років тому, і розпустив так звані "народні трибунали", які розглядали справи "контрреволюціонерів". Однак відкликання війнаткового стану не перешкодило сандіністам заарештувати в той же день ще п'ятьох лідерів опозиції, які поверталися з Гватемали, де вони зустрічалися з керівниками нікарагуанських партизанів.

Твердять, що в Нікарагуа відбуваються зміни, — сказала кореспондентка лідера Консервативної партії Маріам Арсельо. — Але єдина зміна, яку я бачу, це та, що не встигла вийти з літака, як мене вперше в житті саджають до в'язниці. Після допиту заарештованих відпустили. Як стало відомо, у п'ятницю і суботу, 15-го і 16-го січня, були заарештовані сім інших лідерів опозиції, яких протримали 36 годин.

Газета "Волл Стріт Джорнал" писала, що подібні короткотривалі арешти мали місце і раніше, переважно тоді, коли проголошувалася якась "мирна ініціатива": з однієї сторони, сандіністи демонстрували між-

народній громадськості свою миролюбність, а з другої — показували опозиції, що всередині країни їх миролюбність має свої межі. Газета зауважує, що, не зважаючи на останні арешти, противники дальшої американської допомоги партизанам все одно будуть голосувати у Конгресі проти неї. "Вашингтон Пост" пише, що на початку лютого доля цієї допомоги, мабуть, вирішиться в ту чи іншу сторону назавжди: якщо і Палата Репрезентантів, і Сенат проголосують проти неї, президент Рональд Реген не зможе просити про її відновлення до кінця 1988 фінансового року, який закінчується 30-го вересня, тобто незадовго до президентських виборів. "Виглядає, що американська допомога повстанцям відійде в минуле разом з адміністрацією Регена", — пише "Вашингтон Пост".

Прихильники допомоги партизанам не втрачають надії, що голосування в Конгресі вирішиться в їх користь. "Ми маємо надію, що Конгрес ЗСА дасть нам гроші, — заявив повстанський керівник Альфредо Сесар. — А якщо не дасть, ми все одно продовжимо боротьбу".

Советський Союз надав політичний притулок двом американцям

Москва. — Американці — чоловік і жінка, які приїхали у Союз як туристи, попросили політичного притулку і дістали його. Про це повідомив речник міністерства закордонних справ СССР Геннадій Герасимов. Він додав, що 43-річний Теодор Бренч і 40-річна Черил — спеціалісти в ділянці засобів масової інформації.

За словами Герасимова, Бренч приїхав у Москву в грудні. Як Герасимов, так і трохи пізніше ТАСС, повідомили, що президія Верховної Ради СССР "гарантувала Бренчам політичний притулок".

Речник амбасад ЗСА у Москві Річард Джілберт сказав репортерам у відповідь на запитання про "біженців", що не має про них ніякої інформації. Пресове агентство Ассошіейтед Пресс зв'язалося з батьком Теодора — 77-річним Кларенсом Бренчем, що живе у місті Ірі, Пенсильванія. Батько повідомив, що останнім часом син працював у місті Мавнт Дора, Флориди, на радіостанції. За словами батька, він і інші члени родини, друзі і знайомі відмовляли Теодора від по-

їздки у Союзський Союз. Однак син розповідав, що, як добре живе там і про переваги соціалізму над капіталізмом. "Син наслуховався розповідей совєтської жінки, яку він зустрів у З'єднаних Штатах і яка хотіла повернутися у Союзський Союз", — сказав батько. Із слів Кларенса Бренча не зрозуміло, чи "совєтська жінка", про яку йшла мова, є жінкою його сина, емігранткою чи громадянкою Союзського Союзу, яка перебувала у ЗСА тимчасово.

Теодор і Черил Бренчі — не перші американці, які дістали останнім часом політичний притулок у Союзському Союзі. У квітні минулого року дістав притулок в СССР дезертир з американської армії у Західній Німеччині вояк Вейд Робертс і його німецька подружка. Кілька місяців тому Робертс повернувся в Америку, не витримавши умов совєтського побуту.

Речник амбасад ЗСА Р. Джілберт сказав репортерам, що кожний американський громадянин має право жити, де захоче. Герасимов у свою чергу заявив, що Бренчі уже дістали працю в СССР.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ СССР Едуард А. Шеварднадзе закінчив триденний візит у Західній Німеччині і відлітає до Мадриду в Іспанію. Перед своїм відльотом він виступив ще на пресовій конференції і взяв участь в парадній вечірній вшануванні на його честь міністром закордонних справ ФРН Гансом Дітріхом Геншером. Виступаючи на бенкеті, Шеварднадзе закликав німецьких і запрошених закордонних політиків працювати в напрямі цілковитого заборони ядерної та ракетної зброї у всьому світі. Як відомо, тактика атомової зброї із засягом до 300 миль, не входить в договір підписаний президентом Рональдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим у Вашингтоні. Політичні спостерігачі й аналітики заявили, що заяву совєтського міністра треба розцінювати як тактичний маневр для вб'їття клина між поодинокими членами Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО).

ГРУПА ІЗРАЇЛЬСЬКИХ дипломатів отримала дозвіл відвідати Москву, мабуть, в заміну за те, що ізраїльський уряд погодився продвинути на один місяць візи для совєтської офіційної групи, яка спочатку вела переговори з ізраїльцями про можливість відновлення дипломатичних зв'язків, а тепер нібито займається студіями можливості встановлення совєтсько-ізраїльської співпраці. Про приїзд ізраїльських дипломатів повідомив кореспондент під час зустрічі з ними представник міністерства закордонних справ СССР Геннадій Герасимов. Відповідаючи на питання, чи існує можливість відновлення дипломатичних зв'язків, Герасимов заявив, що це питання може бути покладене лише в контексті покладення інших справ на Близькому Сході.

КРИТИКА В ПРЕСІ ШКОДИТЬ АРМІЇ — КАЖЕ МІНІСТЕР СССР

Москва. — Міністер оборони СССР Дмитрій Т. Язов, виступивши на телевізійній програмі, що є рідкісним явищем у совєтській практиці, критикував газети й інші засоби масової інформації, що вони своїми писаннями й передачами зменшують громадську пошану до совєтської армії і тим самим підривають основи збройних сил Союзського Союзу, які мають добру опінію не тільки внутрішній СССР, але також за кордоном.

Ген. Д. Язов, який в червні минулого року був найменований на пост міністра оборони після скандалу з молодим західнонімецьким летуном Матіасом Рустом, що зумів перелетіти фініландсько-совєтський кордон і приземлитися свого малого спортивного літака "Сесна" на Червоній площі в Москві, піддав гострій критиці кілька публікацій, в тому числі популярний журнал "Огоньок" і "Літературну Газету", які, помістивши статті після афери з Рустом і на тему перебування совєтських окупційних частин в Афганістані, "дали в руки західних ворожих кіл аргументи для веленої англосовєтської пропаганди і применшування значення та здібності совєтської системи оборони". Одну статтю в "Літературній Газеті" Язов назвав "провокаційною", а решта матеріалів на темі армії і оборони піддав гострій критиці, кажучи, що деякі совєтські журналісти й письменники створюють таку атмосферу, що молоді люди, вступаючи тепер до армії, неохоче йдуть, наприклад до Афгані-

стану, бо це, мовляв, "брудна війна", зовсім не потрібна для вержання престижу Союзського Союзу.

Виступ ген. Д. Язова на телевізії наглядно вказує, що армія не задоволена взагалі теперішньою атмосферою полетів для преси, яка наступила після поступового введення змін у політиці від часу приходу до влади Михайла Горбачова. Спершу Язов виступив на програмі "Я служу для Союзського Союзу", але коли його виступ не мав широкого відгуку у глядачів, програму повторили минулого понеділка, 18-го січня у вечірніх годинах.

Очевидно, виступ совєтського міністра оборони був узгоджений з Політбюром, бо ген. Д. Язов був вибраним на цей високий і відповідальний пост генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим і в загальному армія як така підтримала політику "гласності" й економічну перебудову.

Деякі західні політичні спостерігачі заважали, що виступ міністра оборони кидає світло на відносини у Політбюро і є позначкою, що армія есентуально може опинитися в таборі Єгора К. Лігачова, партійного ідеолога і Віктора М. Чебрикова, шефа КГБ.

Кореспонденти не мали змоги говорити з головним редактором журналу "Огоньок" Віталієм Коротичем, а редактор, відповідальний за законорну політику в журналі Артим Боровик заявив, що критика ледве чи пошкодить популярності журналу.

В АМЕРИЦІ

ВАЖКІ ХВИЛИНИ прийдеться пережити відомій фірмі Ай-Бі-Ем якщо заборона на спровадження виробів японської фірми Тошба буде одобрена і стане законом. Припускають, що ця кольтальна комінаторська компанія може понести грошову втрату вартості 2-ох біл. дол. і тому Ай-Бі-Ем старастя всіми й доступними засобами переконати законодавців цього не робити, не зважаючи на те, що деякі конгресмени, як республіканець Данкан Гантер з Каліфорнії, закинув фірмі брак патріотизму.

МІСТО НЬО ЙОРК ПОТРАПИЛО переконати корпорацію Ен-Бі-Сі, щоб вони не переносились до Нью-Джерсі. Виявляється, що за 100-мільйонною сумою зменшення продажного і реального податків впродовж 35 років Ен-Бі-Сі рішила далі залишитися в Нью-Йорку. Зі своєї сторони Ен-Бі-Сі, яке затруднює понад 4,000 осіб, погодилася зробити великі відновлення своїх приміщень та продовжити свій контракт винаймлення з корпорацією Рокефеллера до 2022 року.

У САН ФРАНЦИСКО одна з найбільших безпечених компаній Стейт Фарм Іншуренс погодилася заплатити відшкодування та залеглі платні жінкам, що їм задала фірма відмовила праці продавців забезпечення в Каліфорнії впродовж 13-ох років. Справу подали до суду в 1979 році на підставі Акту громадських прав з 1964 року. Після чотиримісячної судової розправи суддя федерального повітового суду Телтон Гендерсон в квітні 1985 року постановив, що Стейт Фарм Іншуренс справді дискримінував жіноцтво. Фірма заплатить між 100 до 300 міль. дол., що становить досі найвищу суму присуджену до заплачення за дискримінацію.

ДУЖЕ ВПЛИВОВИЙ СЕНАТОР і голова сенатської Комісії збройних сил Сам Нанн, заявив, що ЗСА повинні взяти під увагу продукцію протиракетної системи, для оборони американських територій від випадково вистрілених ракет. У своїй заяві сен. Нанн не забув повторити свою стандартну критику системи СДІ, однак настоював на тому, щоб застановитися поважно над його пропозицією системи, що мала базуватися не в просторі, а на землі.

РЕЧНИК СЕНАТСЬКОЇ Комісії судівництва подав до відомої, що назначено голосування над одобренням судді Антоні Кеннеді, цього третього з черги номінації президент та Роналда Регена до Верховного Суду. Виглядає, що одобрення цього кандидата не матиме жадних перешкод.

Д-Р ФІЛИП ВОЛФ з МЕДИЧНОЇ школи Бостонського університету заявив на конференції Американської асоціації недерж. серця, що коли людина перестає курити, то зменшує свій ризик мозкового удару на 50 відсотків. Курення є спричинником пістряка легень і серцевих атак, ці факти стали відомими і підтвердженими вже давніше.

КРАЙОВА ЛІГА МІСТ подала висліди своїх опитів на питання як багато уваги присвячує Адміністрація президента Роналда Регена певним проблемам міст. Опитували 596 працівників міських урядів, висліди вказують, що в загальному оцінювання були недостатні, а то й нижче, на скільки оцінок у шістьох важливих питаннях: наркоманії, мешканцях приміщень, усунення небезпечних відпадків, безробіття та федерального дефіциту. Найгіршу оцінку дістав Конгрес за невідповідне покладення справи дефіциту, після нього Адміністрація за що саму справу.

СВОБОДА **СВОБОДА**
 FOUNDED 1893
 Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
 Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
 Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
 UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
 Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036.
 Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
 Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНС — \$15.00 річно. За зміну адреси — \$1.00. Чеки і money orders виставляти на "Svoboda".
 P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„...В своїй хаті — своя правда і сила і воля...”

Мрія геніального Тараса, що „...Встане правда, встане воля...” здійснилася — 22-го січня 1918 року, коли у Четвертому Універсалі Української Центральної Ради у Києві сказано: „...Однині Народна республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною незалежною державою Українського Народу...”. Текст Четвертого Універсалу величезний — три з половиною сторінки друку книжкового формату. Але його історичне значення вміщується у тому одному реченні. Це було те національно-державницьке самовизначення, яке навіязувало до княжого і козацького періоду, у яких Україна мала свою ні від кого незалежну державу, і втратила її з причин, які по нинішній день є предметом студій істориків і політичних аналітиків.

Війна — революція у 1917-20-х роках багата величними і похмурими подіями, доказами подивудного патріотизму і героїзму і доказами негативізму, зродженого із сторіч неволі. Але, коли підводити баланс додатних і від’ємних явищ нашого визвольного здви́гу 1917-21 років, то хоч ми програли, наша програма була зумовлена відносинами й умовами, що їх створила і татарська навала у XIII сторіччі, і трагічна помилка Хмельницького з його Переяславським договором 1654 року, за який Шевченко назвав його „нерозумним сином”, і трагічна битва під Полтавою у 1709 році. При оцінці кожної історичної події, в даному випадку при аналізі причин, які склалися на прогрі нашого новітнього визвольного війни — революції, треба завжди старатися зрозуміти тодішні події на основі тодішніх, а не теперішніх обставин. Тодішні обставини були такі, що „від молдавина аж до фінна все мовчало”. З вибухом Першої світової війни не було в Україні ні одної народної української школи, ні одної Читальні „Просвіти”.

Олександр Лотоцький (пізніший автор закону про автокефалію Української Православної Церкви) оповідає у своїх прегарних спогадах „Сторінки минулого” про ці митарства й невірні гідні труднощі, з якими треба було боротися в Петербурзі, щоб дістати дозвіл на переклад Святого Письма на українську мову. Проф. Юрій Шевельов у своєму творі „Українська мова в першій половині двадцятого століття (1900-1941)” (Нью Йорк, 1987) подає детальний історичний розгляд залежності існування, розвитку чи заборони української мови від політичного стану на українських землях під чужими займанщинами. Була пуста і з тієї пустки треба було будувати державу. Тому не треба гудити нікого, що цієї держави не вдалося зберегти. Від Першого Універсалу УЦРади до Четвертого минуло докладно сім місяців і 12 днів. За той час українська політична думка перейшла стомленим кроком шлях від автономізму до самостійництва. Пророблено величезну організаційську працю у всіх ділянках життя, зробила це УЦРада, Гетьманат і Директорія. Очевидно, були помилки, але, як могло їх не бути, де й коли мали творці молоді держави набратися хисту, знання, потрібних для будівництва держави — з повної пустки? 20-го листопада 1920 року перестав існувати регулярний військовий фронт Армії УНР з більшовіками. У 1921 році відбувся ще невдалий військовий похід на базі Варшавської конвенції з 21-го квітня 1921 року, невдача прийшла виключно з польської вини, бо Польща зламала тайний договір про створення українського війська на визволеному Правобережжі, у висліді тих усіх невдач не залишилася пуста: залишилася традиція, яку продовжили пізніші новітні українські військові формуції. І залишився заповіт Четвертого Універсалу. Залишився той дорібок визвольного здви́гу, який з етнічної маси перетворювався у свідому націю. Сьогодні годі бавитися у ворожбитство, як використовує Україна новий історичний шанс, який настане з невіддільним, неминучим упадком імперії. Але відомо напевне, що не буде вже бракувати українських людей для створення рідного адміністративного апарату і не буде жалюгідного явища „неутрачності”, бо українські люди тужать до волі, випивши гірку чашу неволі.

І прийдє той час, коли здійсниться пророцтва Тараса Шевченка й Івана Франка і Лесі Українки і таки переможе Українська Правда: В основі цієї перемоги будуть славетні і незабутні слова Четвертого Універсалу „Однині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною державою Українського Народу...”

Київська газета „Молодь України”, орган Центрального Комітету ЛКСМ (комсомолу) України, надрукувала в числі з 27-го грудня минулого року довгу півдальну статтю Івана Лепши п. з. „То є чиста вода...”, з підзаголовком „Неділя розмова”, в якій він пропонує зорганізувати фестивалі конкурсів „Червона рута”, щоб цим самим належно шанувати визнану вже сьогодні в Україні і поза її кордонами композиторську творчість Володимира Івасюка, тіло якого, як відомо, знайдено у підльвівському лісі; композитора змасакували, найбільш правдоподібно на допитах агентам КГБ, а потім його поховали.

Що пише І. Лепша? Крім довгого вступу і роздумувань про ненагороджених і невизнаних поетів, письменників, композиторів, художників, більшість матеріалу у статті він присвятив В. Івасюкові. Як бачимо, комуністсько-імперіалістична влада вбиті тіло молодого здібного композитора, але дух його залишився живим і мобілізує до дальших дій у пошуків української культури. Автор розказує, що, наприклад, кілька років тому йому довелося побувати у Тбілісі, столиці Грузинської ССР, де він слухав концерт вокально-інструментального ансамблю „Асіс”. „А зараз, — оголосив ведучий, — ансамбль виконає українські народні пісні „Червона рута” і „Моя земля”. Пісні були виконані мовою оригіналу. І, — на мій подив, — викликали величезне пожвавлення в залі, а після виконання — бурю

Ось тут, як відомо, виростав у Кіцмані на Буковині, мешкав в селі де колись жив і працював український композитор, поет і драматург Сидір Воробкевич. Хлопець, за прикладом батька письменника Михайла Івасюка, рано почав цікавитися народними піснями, старанно запам’ятовував їх у записнику, складав вірші, а згодом, коли навчався вже у

В. Л-щ

НЕВМИРУЩИЙ ДУХ

В. ІВАСЮКА

оплесків”.

І. Лепша, продовжуючи свої роздумування про В. Івасюка, — покликається на статтю Станіслава Тельнюка, який лоруючи на сторінках „Літературної України” питання про данину шани групі письменників та поетів, назвав також ім’я В. Івасюка. Тельнюк між іншим писав: „До слова про вдячність і невідчужність до тих кого вже немає з нами. Чи не відчуваємо ми внутрішнього сорому від того, що й досі Василь Мусик, Іван Сенченко, Василь Симоненко, Григорій Тютюнник, композитор Володимир Івасюк не лауреати Шевченківської премії? Адже їхня творчість відома далеко за межами України, вона здобула заслужену популярність в СРСР і за кордоном... Наші російські брати через багато літ після смерті Володимира Висоцького висули його творчість (як кіноактора) на здобуття Державної премії СРСР... Берімо ж з них приклад!”.

В. Івасюк, як відомо, виростав у Кіцмані на Буковині, мешкав в селі де колись жив і працював український композитор, поет і драматург Сидір Воробкевич. Хлопець, за прикладом батька письменника Михайла Івасюка, рано почав цікавитися народними піснями, старанно запам’ятовував їх у записнику, складав вірші, а згодом, коли навчався вже у

музичній школі, почав компонувати музику. „Не було юнакові ще й сімнадцяти, — пише І. Лепша, — як його композиції „Коліска для Оксаноки”, „Капельюх”, „Я піду в далекі гори” та інші вже виконувалися зі сцени”. У шістдесяті роках пісні В. Івасюка виконували уже створений Левком Дутківським вокально-інструментальний ансамбль „Смерічка”, співав їх соліст Василь Зінкевич, Назар Яремчук, а понадусім народна артистка України і Молдавії Софія Ротару, яка у передмові до третьої, найповнішої збірки пісень В. Івасюка, виданої посмертно, писала: „Творче спілкування з В. Івасюком було святом для виконавців його пісень. І я знала того свято”. „Червону руту”, „Смерічку” та інші пісні співали і співають майже усі вокально-інструментальні ансамблі в Україні і поза нею, а потім продюсери на Заході аж до ЗСА і Канади. Але крім „Червоні руту” В. Івасюк подарував нам такі відомі пісні, як „Балада про дві скрипки”, „Водограй”, „Балада про мальви”. Пісня буде поміж нас” та інші.

У кінцевому параграфі І. Лепша вніс пропозицію: проводити щорічний конкурс-фестиваль „Червона рута”, на якому виконавці пісень у виконанні вокально-інструментальних ансамблів та солістів естради. „На конкурсі — фестивалі

„Червона рута”, — пише далі Лепша, — який би став даниною нашої пам’яті композитору В. Івасюку, котрий передчасно пішов від нас, могла б бути проведена співпраця професіоналів з аматорами, яка, безперечно, принесла б багато користі нашій культурі”.

Автор закінчує свою статтю словами С. Ротару, яка говорить: „Володі нам дуже не вистачає. Я завжди схилила голову перед його талантом. Вся країна знає і любить його пісні. На гастролях нерідко просять: виконати те, що написав для вас композитор Івасюк. На все життя запам’ятаю, як плакали слухачі, коли ми під час гастролей у Канаді співали „Краю мій, край”. Серед них були немало тих, хто свого часу в пошуках кращої долі виїхав за океан... Але хороших пісень не вистарчає”.

Значить убили, радше змасакували, безчестили, тіло, але не вбили духа В. Івасюка, його пісень, його любови до рідних Карпат і рідної України. І це мусять визнати сьогоднішні люди режими, бо всі інші із самого початку знали про підступну бестягальну смерть, що її доконали катєбісти над корисною українською людиною, людиною в якій був незвичайний музичний талант і наскрізь українське серце. Доказом цього є всеосяжне шанування В. Івасюка, його пісенного дорібку і навіть його гробу, вічно увічненого квітами і присвяченими йому віршами тих, яких можна вбити фізично, але їхній дух шириться вічно в Україні і на поселеннях, де тільки знаходяться українські люди.

Осип Труш

ІСТОРИЧНА СПАДЩИНА ЛЕГІОНУ УСС

ги — поляки й мадяри робили всі можливі перешкоди, щоб зародки нашої збройної сили не відірвалися. Це був перший момент, а другий момент, це те, що майже після трьох років тяжкої неволі після знищення царською Катериною II Запорізької Січі, а з нею ідеї збройної традиції і духа лицарства козацького, треба було починати від найнижчого знаменника і ставити нові фундаменти. В цей час маси нашої нації не були ще на відповідному рівні національної свідомості. У таких тяжких обставинах свідомість нашої інтелігенції і народу постановила відновити свою власну збройну силу, а через неї вибороти собі самостійність.

Завдяки великій посвяті цієї свідомості своїх завдань, частини нашого народу, ці великі перешкоди одчайдухи новітнього релігійного переборили і поклали нові підвалини для дальшого росту нової формуції, якими були УГА, Армія УНР, Карпатська Січ, Українська Дивізія, УПА й інші. Коли дещо глибше застанова на саму рушійну силу, яка давала наснагу повстанню, тоді важко ворожі перешкоди, то приходило до висновку, що це була неперемінна частина нашої нації, вихована на традиціях XIX століття і нашої славної князівської козацької доби, ба що більше,

як виявляє історія Легіону УСС-ів, більшість старшинського і стрілецького персоналу це не тільки найсвідоміша частина нації, але люди великого культурного масштабу і державницького думання. Між ними були однини різних політичних переконань і напрямків, однак збройну силу вони трактували як відповідника національних інтересів нації і в вони розцінювали як власність цілої нації, а не будь-якої фракції чи партії. Своїми героїчними чинами вони дали нам історичну спадщину якої ми повинні дотримуватися, гордитися нею і мати її за зразок. Божі були правди діти, УСС-и були творцями інших збройних сил, які, взоруючись на їхні традиції, були їхніми дійсними наслідниками і зримими державницько-соборними характером. Це наглядно доводить наша історія тим, що після закінчення збройної боротьби, ми не мали цього негативного явища розподілу нашого воїнства на партійні прибудівки, чого ми є тепер свідками. Не було двох формуцій УСС, УГА чи Армії УНР, усі соборно співпрацювали і належали до однієї комбатантської організації.

Уже цілком інакше виглядає ситуація після Другої світової війни, коли ми бачимо нездорове явище ділення нових формуцій по партійній, ідеологічній лі-

нії, а не дотримування державницької традиції, що її залишив нам Легіон УСС-ів.

Наглядним доказом цього негативного явища нехай послужать нам шойно відомі святкування 45-ліття створення УПА і 40-ліття її рейдуючих частин на Заході. Так склалося, що деякі організації нашої діаспори за всяку ціну бажують собі присвоїти героїчні здобутки легендарної УПА для своїх вузьких ідеологічних інтересів. На мою думку, майоризування імені і заслуг УПА для вузьких ідеологічних цілей не приносить ніяких користей для УПА, а навпаки, буде для неї шкідливою, бо хоч у своєму зародку вона була, так би мовити, елітарно військовою частиною організованою ОУН, то у дальший боротьби вона стала на всеукраїнській базі. Саме життя виявило, що армія тоді є найбільш бойздатною, коли є відповідним інтересом цілої нації, бо такий є неспісаний, але незмінний закон життя.

Тому не починаймо історії від Карпатської Січі, чи УПА, а повернімо дещо глибше в нашу історичну минушину і візьмемо надбання і спадщину княжих, козацьких військ і Легіону УСС-ів під увагу, всі бо прояви нашої боротьби за наше існування — це безперервний ланцюг, який в історії нації творить цілість її історії і нехай історія вчить нас, як ми маємо працювати для загального добра народу.

Незаперечним фактом є те, що УПА була творена

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сон, що повторяється

кожного року

Ще не відгуло святкування негританського провідника д-ра Мартіна Лютера Кінга і аналіза цього нового державного свята в ЗСА, коли прийшло наше українське найбільше свято — річниця проголошення нашої держави та лука всіх українських земель.

На перший погляд, напевно нашим читачам буде видаватися дивним це порівняння — але ми зараз докажемо, в чому тут його подібність.

Якось, коли ми вже вде-сяте чули і читали з нагоди відзначування негританського героя його найбільше відомі слова, що стали немов кличем: „Я маю сон”... — прийшло саме нам на думку, що для нас таким сном є кожного року наше Свято Державності і Соборності. Так, на коротку хвилину, наш дого-ляний сон був дійсністю і розвіявся, щоб тепер знову кожного року приходити до нас у цю пору, пригадуватися і знову відходити в забуття.

Зате сон д-ра Кінга пригадує нам не лише січєві святкування, але всі намагання негританського населення здобути собі рівні права людини. Скільки разів ми чуємо їхній гимн: „We shall overcome” („Ми переможемо”) скільки разів бачимо, як маршували рука в руку білі і чорні в ім’я цієї рівноправності.

Правда, скажуть читачі, ми не маємо таких можливостей, ми були в кудись гіршому положенні від тих коротких днів долі перед сімдесятьма роками аж досьогодні і коли наш сон стає щораз більш міражем, сон негританського провідника щораз більше здійснюється, бо на це складаються прибожі умови.

Але коли в нас є і були вимовно важкі і неприхильні обставини для цілого народу, які ніяк не сприяють нашим снам про рівноправність і волю, то таки не слід нам виправдовуватися завжди і тільки нашими „воріженьками”, які не допускають нас легіяти наші сні.

Борис Олександрів-Грибінський

В морок ночі врялися дужі потвори і в закурені далі летіли — на скон. Ми відходили... Дихали кров’ю простори і стелили сніжинками темний перон...

І здавалося: плакали чорні колеса, і красили рубінові блиски до віч. Вилітали з-за обрію димні експреси і пекельними зміями рвалися в ніч...

А ті очі глибокі, мов сині озера, Все палилося: Ждати? З яких же доріг? І той погляд печалю пропів мені серце, Навіть іскорки-сльози, що впади на сніг.

І тепер — надаремне з малого віконця Твої думи, мов птахи, за гори, за ліс... Бо дороги мої — ніби хащі без сонця, Ніби очі погаслі — без сльози, без сліз...

(Із збірки поезії „Поверот по сліду”)

Роман Кухар

КАЛЕНДАР — АЛЬМАНАХ УНС — ГІДНИЙ ЮВІЛЕЙНИХ ПОДІЙ

„Альманах Українського Народного Союзу” на рік 1988, річник, 78, редактор: Зенон Сичлик; коректор: Людмила Волчанська; обкладинка: Богдан Титла, календарі, статті, есеї, вірші, ілюстрації, оголошення, Виданнями „Свобода”, Джерзі Сіті, Н. Дж., 1988. 255 ст. 8 дол.

Розмальована яскравими кольорами мистецька обкладинка Альманаха УНС, що уявляє собою християнську Україну, св. Володимира Великого з хрестом, є гарною візитовою картою цієї багатогранної книги відзначень замітних дат.

Так і дозволяє здогадуватися — який зовнішній вигляд твору, такий же й певне його зміст. Гортаючи сторінки цього тематичного багатого видання, читач не розчарується, навпаки, зацікавлення його постійно зростає з кожним черговим розділом. Альманах, у цілому, барвистий, змістовний, характер його догладний, обсяг енциклопедичний, присвячений головній темі — Ювілею Тисячоліття Християнства України, й іншим — 70-річчю Четвертого Універсалу, 75-й річницю відходу від нас Лесі Українки й 95-річчю з часу заснування нашого провідного щоденника, органу УНС-Союзу „Свободи”.

У шлії низи сумлінно опрацьованих дописів багатьох авторів розкривається перед читачами картина вікопам’ятної події християнства нашої батьківщини в 988

році, його історичного запілля й майбутніх культурно цивілізаційних послідовностей. Це й дуже проглядне в розділі „Христос узяв Київ наш і нарід наш під свій покров”. Значення християнства в житті українського народу підкреслює тут Іван Лєсєвський. У характері історичного підпругу поглиблює тему Олександр Домбровський у своїх двох статтях, займаючись універсальним фоном того світоглядного перелому на українському терені духовної й матеріальної культури, до чого довело християнство. Автор звертає зокрема увагу на месіаністичний характер християнської генези у Старому Завіті.

Дуже цікаву документальну добу Київського князя Володимира (або „короля Русів”, як про нього відзнають сучасник Володимира, Епіскоп Бруно) приводить ще один автор, Адольф Гладилович, у своїх величезних цінних літописних зведеннях. Основну тему, пов’язану з дохристиянськими часами, заведенням християнства в Україні й після християнізації країни, розгортають послідовно Михайло Паламар, Максим Бойко, Святополк Шумський і Андрій Дарія-Сольчаник. Релігійно-історіографічний характер цієї частини підносить чуттєво своєспівучою орнаментикою вірші Івана Франка, Уляни Кравченко, Яра Славутини, Віри Вовк, Миколи Шербака.

У дальшому розділі, „Яка краса — відродження України”, що присвячений 70-річчю Четвертого Універсалу УНР, Володимир Трембіцький обговорює питання правильного розуміння вартості української революції (1917-18 рр.) та Держави (1918-24 рр.). В рамках спорідненої теми, Іван Кедрин згадує про 70-ліття новітньої української держави, в контексті мислевих ювілейних стовпів нашої історії. І цю частину науково-популярного викладу книжки оздоблюють вірші й мистецька проза

таких авторів, як Наталія Лівичко-Холодна, Євгенія Бойко-Дімер, Яр Славутин, Наталія Кібець. Йі „Придорожній хрест”, 1918-1988, є символічним для долі України після проголошення самостійності й незалежності нашої батьківщини.

Розділ „Лєся Українка відійшла від нас 75 років тому” містить два видатні твори нашої геніальної поетеси, а саме апокриф „Що дасть нам силу?” і вірш „І ти колись боролася, мов Ізраїль”.

У відділі особливості присвяти Альманаху „Свободи” — єдиному щоденникові у вільному світі — 95 років, переконливо з’ясовують значення — як твердині українства, органу УНС для нашої спільноти за океаном, Ольги Кузьмич та Юліан Мовчан. Зворушливо звучить у цьому місці української заокеанської стійкої настроєва „Молитва” Ірини Дибко.

На два заключні розділи Альманаха УНС 1988 складаються нарис й есеї Любові Колесенко, Ольги Кузьмич, М. Костик-Понятовського, спогад зі студентського життя 1941-42 рр. в Австрії, Василя Наконечного, ремінісценції із „Празької весни” 1968 року Романа Борковського, уступ про „Серце і розум” із „Книг мудрості”, вірші Василя Ящуна (особливо міцний про „Вінницю”), Олексі Стефановича, Світлани Кузьменко й, наприкінці, есеї про Утопію й документована розвідка про боротьбу наших шестидесятиників за душу українського народу Михайла Кучера.

Придбавши щогорічний Альманах УНС, читачі знайдуть у ньому якісний матеріал, що послужить їхньому знанню з сивої й нещодавньої історії України, а теж настроїть їх серця до піднесеного відзначення спокійної події — Ювілею сучасної української торжества, Тисячоліття офіційного тривання християнства в Україні.

ЗАКЛИК

Організація «Американці в Обороні Людських Прав в Україні» (АОЛПУ) закликає українські церкви, організації, установи і загал громадянства активно підтримати Конгресову комісію дослідів Великого голоду 1932-33 років в Україні. Закликаємо всіх негали допомогти комісії морально й фінансово.

Комісія була ухвалена в жовтні 1984 року, але через великі труднощі почала діяти щойно у квітні 1986 року. Проект цієї комісії є твором св. п. Ігоря Ольшанівського, голови АОЛПУ, а над здійсненням задуму важко працювали і старалися відділи і поодинокі члени АОЛПУ. Через це вони точно об'єднані з труднощами і проблемами, які зазнала комісія ще перед початком її діяльності. В початковому проекті зроблено старання, щоб американський Уряд признав 4 (чотири) міль. дол. на покриття коштів праці комісії, але ситуація вимагала того, щоб погодитися на 400,000 дол. Час діяльності комісії визначений на два роки, а речення закінчення і звітування з праці назначений на червень 1988 року.

Можливо когось виникло враження, що ця комісія не важка, слабо фінансована, має мало працівників і через це не принесе нам багато користі. Застановимося над дійсністю і правдивою оцінкою комісії. Це єдина того роду комісія, яка фінансована Урядом світової потуги до опрацювання ділянки української історії, яка викривлена і заперечена Советським Союзом. За вагомості і впливу цієї комісії свідчать атаки, які посилалися зі сходу через пасквіли виступників.

Знеславлювання українців вже триває багато років, але ще ніколи не дійшло до таких рафінованих метод як теперішні, щоб переписати історію і уживати новостворену версію для своїх брудних калькуляцій шлей. Советський Союз постійно намагався затиснути петлю на ший українців у вільному світі, щоб заглушити їхні голоси. Збільшення інтенсивності атак на вільних українців є пропорційним до діяння голодової комісії. Один такий пасквіл, з якого випливає жовч і цинізм, появився недавно в ньюйоркській періодиці. Автор жовтої преси не пощади образливих слів проти цього українського народу, шукаючи, мовляв, «істини».

Нам відомо, що комісія у великій фінансовій потребі і що призначені гроші американським Урядом не вистачають щоб закінчити працю комісії. Не допустім до того, щоб комісія перервала працю через брак грошей. Посилаймо гроші на продовження праці комісії. Від нас залежатиме чи комісія закінчить заплановане дослідження і опублікує вислід, який буде служити як джерело для науковців і істориків.

Пожертви на комісію голоду, які є звільнені від оподаткування, слід посилати до: Commission on the Ukraine Famine, 1111 20th St., N.W., Ste 537, Washington, D.C. 20579.

Американці в Обороні Людських Прав в Україні

Український Відділ Голосу Америки

ЗАКЛЮЧЕННЯ

У КАНДИДАТАХ НА ПРАЦЮ з професійним досвідом у вживанні української мови і з радіо-журналістичними здібностями.

Кандидати повинні мати також добре знання англійської мови. Усі кандидати мусять пройти письмовий і дикторський іспит.

Праця полягає переважно у перекладі матеріалів з англійської мови на українську і в писанні репортажів на різні теми. Початкова зарплатня платня від \$22,458 до \$27,172 на рік, залежно від кваліфікації.

Закінчених просимо надіслати заповнені анкети SF-171 (про бажання вступити на працю до федеральної установи) або писати в цій справі, на адресу:

VOICE OF AMERICA PERSONNEL, Room 1341, 330 Independence Ave. S.W., Washington, D.C. 20547
Можна також звертатися тел. до: Janet Haspert (202) 485-8117

УКРАЇНСЬКИЙ
ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ
КЛУБ „СОКІЛ”

випадує і запрошує Український Спортивний
Товариства та українських лещетарів на

МІЖКРАЙОВІ
ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ
за ПЕРШЕНСТВО УСЦАК-у
в Тишаюпіїта Хрищеня України

які відбудуться

дня 20-го лютого 1988 року

на Song Mountain, Tully, N.Y. 13159

Tel.: (315) 696-5711 Highway 81, Exit 14

ПРОГРАМА

П'ятниця, 19-го лютого 1988 р.

9-та год. веч. — Виграші стартових місць у присутності представників клубів, Quality Inn.

Субота, 20-го лютого 1988 р.

8:30 ранку — Реєстрація і роздача нагородних чисел — Song Mountain, Tully, N.Y.

10:00 ранку — Крутобіг (спляхом)

Два проїзди: чоловіки, жінки, сеньйори, юнаки, юначки (14-18), хлопці та дівчата (9-14)

12:00 дня — Обідова перерва

2:00 по пол. — Великий крутобіг (джаент спляхом)

Один проїзд

7:00 веч. — БЕНКЕТ і ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ (при музиці) для змагунів та гостей

Проголошення виспівів змагань, роздача нагород

Зголошення змагунів разом із реєстраційною оплатою у висоті 16.00 амер. дол. від змагуна приймається через спортивні товариства до дня 12-го лютого 1988 р. Чеки вписувати на ULK Sokil та вислати на адресу: Nadia Sharan, 1647 Westmoreland Avenue, Syracuse, N.Y. 13210, tel.: (315) 446-1137

Квитки на виступи та на бенкет буде можна набити на місці у п-ні Наді Шаран.

Витрати на цілий день по зниженій ціні \$16.00.

У справі резервації готельних кімнат проситесь телефонувати безпосередньо до: Quality Inn, 1308 Buckley Road, North Syracuse, N.Y. 13212, tel.: (315) 451-1212. Додаток Exit 36 190 (Thruway) 7th North St. Exit 181. Покликатися на українські лещетарські змагання, тоді одержите знижкову кімнату з двома подвійними ліжками за 40.00 дол., а з поодинокими ліжками за 36.00 дол. за добу.

На міжкrajові українські лещетарські змагання запрошується теж серйозно прибути родини змагунів та численних глядачів і гостей.

УВАГА: цюгорічній змагання — БІЛА ОЛІМПІАДА будуть награні на відеомініфони і демонстровані на бенкеті.

Управа УЛК Сокіл

ВО ІМ'Я ОТЦЯ, НА СЛАВУ ЙОГО І НА РАДІСТЬ ПОКОЛІННЯМ

Ми отримали право користуватися своїм новозбудованим храмом. І вже всі п'ять позолочених бань прикрашують наш Свято-Андріївський храм в Сілвер Спрінг, Мериленд, біля Вашингтону. Чотири бані поєдналися в один храм перед парадним фасадом, а право на користання вручили нам після нього.

Наша невеличка громада православних українців без межно рада з цього приводу і цією радістю ділитися з усіма своїми братами й сестрами, а особливо зокрема з тими, які, не зважаючи на свої релігійні переконання, надіслали і надсилають нам і свої щирі привітання і свої щирі пожертви. А роблять це наші люди не тільки в Америці. Пожертви надійшли з Австралії, Австрії, Великобританії, Бельгії, Західної Німеччини, Франції, Бразилії, Аргентини, Канади. Усіх людей доброї волі згадуємо ми у молитвах наших.

Недавно ще всі ми, з гістьми, зібралися і урочисто відсвяткували наш храмовий празник, відзначили пам'ять нашого небесного опікуна святого апостола Андрія Первозванного. При цьому ми також відзначили першу річницю освячення наріжного каменя.

І так як п'ять бань ніби прямують у небесну височину до самого Господа Бога, нехай так і наші щирі молитви лінуть туди, «за кращу долю і волю наших сестер і братів в Україні і в Україні сущих, та за вільний спокій усіх тих, які віддали своє життя за віру в Церкву Христову, зокрема за жертви Чорнобильської ядерної катастрофи та за здоров'я усіх уражених внаслідок цього лиха...» Це слова з доповіді чи святочного привітання Віктора Кулі, заступника голови нашої парафії, виголошеного на нашому святі.

Розпочали ми це свято привітаннями. Слова привіт виголосив наш голова — д-р Ігор Масник. Потім о. Григорій Піддурець прочитав молитву і поблагословив іху. Доповідач воскресив у пам'яті факти з життя святого апостола Андрія Первозванного, які описані в Лаврентійському та Іпатіївському літописах. І той, що був першим біля Христа самого, як його учень, став найбільш почитаним у нас на Україні, землі, яку він благословив, як і благословив гори, на яких виросло Богоявленське місто Київ — столиця Богопокірного і вірного своїй християнській вірі українського народу.

Прошли століття після



Новозбудований храм св. Андрія Первозванного в Сілвер Спрінг.

того першого благословення, і ось на українському церковному соборі 1621 року в Києві, який склався, як зазначив доповідач, з ієрархів, представників духовенства і вірних Української Православної Церкви, ведений Духом Святим, одностайно постановив: «Святий апостол Андрій — це перший архієпископ Константинопольський, Патріарх Вселенський і апостол український. На Київських горах стояли ноги його і очі його Україну бачили, а уста благословляли і насіння віри Христової він у нас послав. Воістину Україна нічим не менша від інших східних народів, бо в ній проповідував Апостол».

З приводу цієї постанови забрав слово свого часу один із визначних наших мужів науки і Церкви Христової, блаженної пам'яті Митрополит Іларіон, який писав: «Ця історична постаново Всеукраїнського Церковного Собору 1621 року глибоко увійшла в серія і душі всіх православних українців і стала основою нашої церковної ідеології. Це канонічна постаново наших ієрархів, і хто правдивий українців, той обов'язаний прийняти та ісповідувати її. Ісповідувати, що Українська Православна Церква — це Церква Первозваного, як розпочав ще Апостол Андрій, а докінчив Святий Володимир Великий, прийнявши віру православну з Греції».

Український народ від найдавніших часів глибоко шанує пам'ять святого апостола Андрія Первозваного. І на різних землях, і закордоном побудовано в його честь багато храмів. У

Києві, як відомо, красується золототерим банями Андріївський Собор. У тому соборі, як підкреслив доповідач Віктор Кулі, потайки від німецької влади, сорок п'ять років тому, було висвячено українських єпископів Української Автокефальної Православної Церкви. А 12-го травня 1942 року в цьому соборі був висвячений в сан єпископа Переяславського наш теперішній Першоієрарх Блаженніший Митрополит Мстислав, який очолює Українську Автокефальну Православну Церкву в діаспорі.

Оспіваного багатьма поетами вірного учня Ісуса Христа взяли і ми на свого небесного опікуна.

Ми, зазначив на закінчення доповідач, стоїмо наперекір до ідеології нашого храму Володимир Митрополитом Мстиславом, якому саме на Великдень сповнилося 90 років життя. Все життя своє, і тепер, не зважаючи на свій вік, бореться наш Митрополит за права Української Православної Церкви. Наша парафія, розпочинаючи святкування ювілейного року, закликає відновити і скріплювати наше релігійне, духовне й громадське життя. Нехай кожна українська родина й увесь народ наш у цей Ювілейний рік скаже словами Святого Письма: «А я та мій дім будемо служити Господі».

Цей ювілейний рік є особливим для українського народу, для його Церков і для всього християнського світу. Нехай же найбільша Христова заповідь любови «Люби ближнього свого, як самого себе» стане дійсні-

стю і широко правдою серед усіх нас.

Доповідач була виголошена у святково-піднесеному тоні і присутні ширими оплесками подякували Віктору Кулі. Парафіяльний хор під керівництвом Юрія Філіпова виконав «Світлий» та «Шалений чоловік» о. Кирила Стеценка та «Ой, зійшла зоря» Миколи Леонтовича. Сольосів — Микола Ставничий, член української католицької парафії.

Зворушливими були також виступи бандуристів Галі Кохно та сопрано Марійки Радь, яка відспівала під бандуру «Нова радість стала» та «Нагадай, бандуро» на слова Ніни Калужної, музика Григорія Кистастого.

Смирнено і з властивим українським хвилюванням чекатимемо того дня, коли Владика Мстислав благословить нас на нове життя в новому храмі святого апостола Андрія Первозваного, що має відбутися напередодні Хрищеня Київської Русі, яке довершив сам володар її Володимир Великий.

Відомо також, що широчезні наші землі, де б вони не були, і далі жертвуватимуть на повне закінчення будівництва нашого храму і погашення величезних наших боргів, щоб ми увійшли в друге тисячоліття Хрищенства на Україні без грошових боргів, а з відкритими серцями з вірою і наданням ділі прославляти Бога нашого Ісуса Христа та водночас і прославляти свій народ на віки вічні!

Вашінгтонськ

3 діяльності ОПЛДМ

школами, організує пошолох гуртки книголюбів, дає нагороду за прочитані книжки, влаштовує читальні конкурси. Досвід показує, що з-поміж цих дітей згодом виростають вартісні одиниці в різних ділянках культури, науки й громадського життя. Деякі відомі теж і серед громадянства країн поселення.

ОПЛДМ влаштувало цим талановитим дітям два вечори, які проходили під гаслом «Вечір творчої молоді» й «Вечір молодих талантів». Ці імпрези були успішними, хоч зацікавлення громадянства було скромне. Крім батьків та провідних громадських діячів, сторонніх гостей було небагато. Не зважаючи на слабкий відгук з боку громадянства, ОПЛДМ вирішило один раз у році влаштувати такі вечори.

Свято книжки

Традиційно, бо вже п'ятий рік підряд, ОПЛДМ влаштовує у жовтні або листопаді «Свято книжки». Одне свято відбулося в залі при церкві св. Миколая в Торонто, три наступні — в Інституті св. Володимира, а одне в залі шкільної школи св. Дмитрія. Кожного року залі були заповнені публікою. Видно батьки й діти зацікавлені такими культурними імпрезами.

У програмі школи св. Дмитрія виступив дитячий хор під проводом учительки Христини Шевчук. Дарія Дяковська, вчителька цієї ж

школи, підготувала інсценізовану казку «Чарівна паличка». Декламували такі учні й учениці: Слава Калапа і Сабіна Баруста з 5-ої класної школи ім. Лесі Українки вірш Романа Заваловича «Юні друзі»; Мар'яна Калапа й Леся Томас з 6-ої класної школи ім. Лесі Українки вірш Р. Заваловича «Читаймо, школярі!»; Михайло Ніколюк з 7-ої класної школи ім. Лесі Українки вірш О. Чмеліка: збірну гру інсценізацію «Відайте!» під проводом учительки Лариси Пришляк виконали учні школи св. Йосафата; вірш Богдана Вістового «Книга» збірно виконали учні курсів українознавства, а збірну декламацію «Рідна мова» виконали учні школи св. Миколая; вірш Р. Заваловича «Благословіть!» виконали учні 7-ої класної школи ім. Патріарха Йосифа Сліпого; Ярмо Петрів, Христа Печук і Ярмо Роскоха, учні 6-ої класної школи філії УНО спільно декламували вірш Діми «Про Україну пам'ятай!»; «Дві книжечки» Лесі Хрещинської з читанки Івана Боднарчука виконали учениці 3-ої кл. Ліда Душмин, вірш «Михайлик» Лесі Хрещинської декламували учень 3-ої кл. Юрій Чумак.

Участь у «Святі книжки» взяли теж учні англійської класи, яку веде вчителька Іра Дрогобицька. Вони виконали вірш Л. Хрещинської «Вчить рідна мова». На закінчення присутні прослухали збірну декламацію учень 7-ої і 8-ої класів школи св. Миколая Тамари Медвідської й Марусі Крав. «Свя

тий Андрій на київських горах».

Програма була цікава, серйозні речі перепліталися з розважаними. Підлітці програми проводила Дарія Шараневич. Учні почувалися вільно. Після закінчення пописової програми, організатори вгощили дітей виконавців і гостей. Директорка школи Сестра Рахила дала, щоб атмосфера імпрези була привітна. І справді всі відходили задоволені й радісні.

Управа ОПЛДМ вирішила справу нагород пильних учнів і учениць та читачів з гуртки книголюбів за їхнє зацікавлення українською книжкою і за її розповсюдження.

Стіни залу, в якій проходила імпреза, були прикрашені кольоровими малюнками, виконаними дітьми. Найкраще враження робили картини учнів школи ім. Патріарха Йосифа Сліпого, які зображували сцени з казок «Ріпка» і «Чап-Чал». Була теж влаштована виставка видань ОПЛДМ.

Тема Хрищення України

Поруч виданої вже Хрещоматі Тисячоліття Хрищення України, яка призначена для учнів вищих класів курсів українознавства, ОПЛДМ у своєму Бюлетені присвятив окремий розділ темі Хрищення України, призначений для молодших учнів «Рідних Шкіл».

В іншому розділі будуть вміщені вибрані літературні й образотворчі спроби нашої творчої молоді, а третій розділ віддзеркалить діяльність ОПЛДМ.

Іван Боднарчук

ХІІ ідеологічно-політичний семінар СУМ і ТУСМ

Семінар відбувся 26-31-го грудня 1987 року на оселі СУМ в Еленівці. У ньому взяли участь понад 140 студентів з Америки і Канади. Семінар був присвячений славної пам'яті Степанові Ленкавському. У програмі семінару були лекції та дискусії на релігійні, політичні та суспільні теми, наприклад: «Справа Дем'янка», «Гласність», «Шестидесятники», «Український вільний рух», «1000-ліття Хрищення України» та інші. Викладачами на семінарі були: С. Караванський, проф. М. Царинський, мгр П. Шмідель, проф. В. Заричний, В. Курило, Е. Нишчик, М. Грицьков, о. Р. Мірчук і проф. Л. Лушук.

Семінар відкрив комендант табору Юрій Микитин зі словом про гасло цього річного таборування. Він закликав учасників вивчити ідеї українського націоналізму і готуватися до боротьби за волю українсько-

го народу. Опісля присутні засвітили традиційну ялинку, що була присвячена всім знайомим і незнайомим борцям, які змагалися і змагаються за самостійність української держави. При ялинці, молоді співали українські колядки. Під час табору також відбулася традиційна ватра, присвячена пам'яті юних героїв — В. Біласа і Д. Данилишина.

ХІІ ідеологічно-політичний семінар закінчився у духовому піднесенні. Молоді друзі, які ший тижень разом таборували, вчилися та розважалися, тепер відчували єдність і розуміння та були горді, що вони належать до великого нескореного українського народу. Вони зі словами на очах залишили табір з «вічною скупкою сумління», що примусить їх до дальшої праці для визволення рідної Батьківщини — України.

М. Гнатичин

Поховали бл. п. інж. Т. Гриця

Після важкої півторарічної серцевої недуги, у п'ятницю, 11-го грудня 1987 року в Джерзі Сіті, Нью Джерзі, упокоївся на 68-му році трудової діяльності бл. п. інженер Тарас Гриця. Покійний брав дуже активну участь в українському громадському і культурно-мистецькому житті: був членом і головою Товариства Українських Інженерів Америки та редактором журналу «Інженерські вісті»; членом і довірителем Головного Українського Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку; членом Товариства Бойківщини, Української Спортивної Централі Америки та інших товариств і організацій. Бл. п. Тарас мав письменницький талант: писав поезію, оповідання та гуморески, які публікувалися в часописах «Свобода», «Америка», «Голос Лемківщини» та інших виданнях.

Панахиду, в якій взяла участь велика кількість його приятелів і знайомих, відслужив о. митрат Володимир Базилевський в неділю вечором у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку. Після Панахиди зворушливе слово про покійного Тараса Грицю, як людину і громадського діяча, сказав о. митрат В. Базилевський. Від Українського Літературно-Мистецького Клубу прощав його голова маестро Степан Крижанівський, від Т-ва Українських Інженерів Америки говорив голова Т-ва Юрій Базилевський. Д-р Володимир Третьяков, товариш по студіях, розповів про студентські роки покійного; Павло Островерхів продекламував відповідного до хвилини вірша власного укладу. Інженер Вуди Вінніс, з яким бл. п. Тарас працював у Порт Авториті, розказав дуже похвальні споминок про нього як працівника: що він був працьовитий, точний і сумлінний у праці, що був спокійною владі, одначе дуже гостро реагував, коли хтось з чужинців співпрацівників змішував його національність з російською. Призвав, що пок. Тарас мав здібність передавати свої інженерські знання іншим і тому провідні фірми часто давали йому функцію вводити на працю нових, початкуючих інженерів.

У понеділок, 14-го грудня, тілні останки пок. Тараса Гриця були перевезені на цвинтар у Бавнд Брук, де після Служби Божої, яку відправив у церкві св. Андрія о. митрат В. Базилевський, покладено його на вічний спочинок. Похоронного чину довершив і надмогильне слово сказав о. митрат В. Базилевський. Присутні попросили його пісню: «Видиш, брате мій».

На поминках, що відбулися в парохіальному приміщенні церкви св. Андрія, згадували покійного добрим словом ряд промовців: від Т-ва Українських Інженерів Америки промовляв інж. Фечинський, д-р Вол. Третьяковський докладніше розповів про студентські роки покійного. Від інженерів не-українців, з якими покійний разом працював, ще раз дуже похвальне говорив про нього інж. Вуди Вінніс. Кінооператор Ярослав Кулинич прощав покійного від близьких приятелів.

Покійний Тарас Гриця народився 19-го квітня 1919 року в родині о. Миколи Гриця і Олени з роду Заборських у селі Дистрик Головецький, повіт Турка, Галичина. Його батьки померли в молодому віці і Тарас виростав круглим сиротою. Середню освіту здобув в Українській академічній (головній) гімназії, де здав іспит зрілості з похвалою перед державною іспитовою комісією. Інженерський агрономічний студій кінчав у Львівському університеті. До Америки прибув після Другої світової війни з великою хвилею української еміграції і тут перекваліфікувавшись, працював інженером в американських компаніях і підприємствах. Останню працював у Порт Авториті в Нью Йорку, де був керівником відділу.

З передчасним відходом з цього світу Тараса Гриця українська спільнота втратила скромного, але вдумливого поета, що писав поезії традиційною, прозимою мовою, письменника-гумориста, культурно-освітнього діяча і великого українського патріота.

Покійний Тарас Гриця залишив у великому смутку дружину Ію Грицю, відому співачку, яка його доглядати під час довгої важкої недуги, доньку Таню з мужем Томасом, сина Мірона і ближчу й дальшу родину.

С. Жекецький



З глибоким жалем повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 25-го грудня 1987 р. відійшла від нас у Вічність по довірі і тяжкій недугі наша МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ІРЕНА ЗАГАЛЯК
з дому ПОСАЦКА

народж. 2-го березня 1903 р. в Україні, вдова по бл. п. Теодорові, довголітній вчителька в Україні, колишня членка СВА 82-го і 89-го Відд., заслужена діячка, «Золотої Осені», касирка і голова при будові.

ПАРАСТАС відправлено 28-го грудня 1987 року в Батімор, Мд.

ПОХОРОН відбувся 30-го грудня 1987 р. на Gate of Heaven Cemetery, Hawthorne, N.Y.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

"1st NEW UKRAINIAN MUSIC ALBUM OF 1988"
U.K. Records Productions proudly presents the talents of

MICHAEL BILYI AND ВЕСЕЛІ НОЧІ — THE HAPPY NIGHTS

To order sent \$7.00 + \$3.00 shipping and handling to:

U.K. RECORD PRODUCTIONS
P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Prices in U.S. funds. N.Y. res. add. 7% sales tax. Quantity prices available. Allow 2-4 wks for delivery.

EMPLOYMENT OPPORTUNITY

FULL TIME AND PART TIME TELLERS
(no experience needed — willing to learn)

Excellent benefits for full time
BLUE CROSS, MAJOR MEDICAL
DENTAL, PRESCRIPTIONS
PENSION PLAN

Call (201) 371-1120
TRIDENT FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

Необхідна всім, хто цікавиться українським
образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“

(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гордінського
- біографічні дані про 86 українських діаспорних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордінський

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моїм ордером“ сплати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ОКРУГИ ДІТРОЙТУ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 31-го січня 1988 р., о год. 3-ій по пол.
в місцевості Округи Союзу Українок Америки
у Воррен при 27040 Раєн Род

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішучим
правом голосу: Члени Управи Округного Комітету, Концен-
ційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303,
309, 341, 463, 504, 506.

Гостей: Членів Українського Народного Союзу радо ві-
таємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

- 1 Відкриття і схвалення порядку нарад;
- 2 Ствердження правосильності зборів;
- 3 Вибір Президії;
- 4 Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів;
- 5 Звіт Уступальної Управи і Контрольної Комісії;
- 6 Слово ВОЛОДИМИРА СОХАНА, гол. секретаря УНС
- 7 Дискусія над звітами;
- 8 Удільнення абсолютної уступальної Управі;
- 9 Вибір нової Управи;
- 10 План праці на біжучий рік;
- 11 Внески і запити;
- 12 Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС

Роман Татарський, Головний Радник УНС

Михайло Бабій, Почесний член Округи

За Управу Округи:

Роман Татарський, голова Роман Лазарчук, секретар
Василь Папіж, прес.-референт Ярослав Базюк, касир

Комітет Оборони Української Спадщини

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

- 1 Поширення правди про Україну
- 2 Поборювання очорнювання та знеславлення українців
- 3 Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або пош-
товими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вповненим випискою цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прі-
звище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість _____ степі _____ поштовий код _____

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омельян Твардовський

Першуні плавацьких басейнів

Через своє всебічне за-
стосування плавання ува-
жається дуже популярним
видом тіловиховання. Це
один з небагатьох видів
спорту, яким цікавляться
всі: королі й робітники, мо-
лоді й старі чоловіки й
жінки. Тому то й не дивно,
що в час літа на пляжах і
плавацьких басейнах роїть-
ся від ентузіастів водного
спорту. Часто організова-
ні плавацькі змагання різ-
них стилів, драматичних
запливів і повних ефекту
стрибків з водиною (трам-
пліну) й вежі.

В історії олімпійських
іграш плавання має свою
довгу традицію й нарізні з
легкою атлетикою є вер-
шком зацікавлення широ-
ких кіл молоді. Коли пере-
глянути листу олімпійсь-
ких переможців, то пальма
першества належала ко-
лись (1896-1936) мадярам
(Гайос, Чік), німцям (Раде-
махер, Брок), канадцам
(Годжсон), австралійцям
(Чарлтон), шведам (Борі),
японцям (Тсунута, Торада,
Гамуро) і американцям (Ка-
ганамуку, Вайсмідлер, Ке-
лога, Кіфер, Медка). Най-
довше домінував „король“
басейнів Дж. Вайсмідлер,
легендарний „Тарзан“, учас-
ник двох Олімпіад і злама-
вся, що несперожимим
зійде з трону побідника.

Однак темп змагання
плавання пішов швидкими
кроками вперед і всі його
рекорди довго не встояли
перед успішним наступом
молодих 16-річних хлоп'ят
Ніпоун, які перемогли май-
же у всіх запливах (1932)
в нових неймовірних рекор-
дових часах.

Багато до розвитку зма-
гання плавання спричини-
ли австралійці, зокрема в
роках 1956-60, коли на п'є-
десталі олімпійських пере-
можців ставали такі велетні
плавацького спорту як Ген-
рікс, Девіт, Ровз, Тіл, Кон-
радс, Краб, Фрейзер.

Змагання плавання попу-
лярне теж серед жінок. Спер-
шу перемогли американки

(А. Осипович, Г. Медісон,
Е. Голм, Гестрінг) згодом
(1936) жінки з Голландії (Р.
Мастенбрук), з Мадяричини
(1952), а починаючи від 1976
року на перші місця виби-
лися дівчата Східної Нім-
еччини (К. Ендер, К. Отто,
Сірч).

В стрибках з водиною
(трампліну) й вежі спершу
майстрами були німці
(Вальс, Гінтер), а відтак
змагуни ЗСА всеціло домі-
нували на протязі кількох
десятиліть, а найкращими й
всесторонніми були Вайт,
Дегенер, Вейн, Тобіян, Лу-
ганіс (чоловіки), Гестрінг,
Пойнтон, МекКормік, Кінг
(жінки).

Багато праці й досвіду
вклали в розвиток змагання
плавання учителі-трене-
ри, приготувавши пла-
вацькі команди до успішно-
го змагу. Найбільше зна-
ним і успішним був Р. Кін-
гстут, який змінив гегемо-
нію ЗСА в плаванні, а його
учні перемогли серед дуже
великої всевітньої компе-
тції.

Хоч плавання в Україні є
дуже поширене, українські
змагуни досить пізно сту-
пили на всевітню арену.
Лише в 30-их роках зано-
вовому появу Бойченка в
змаганнях у Франції. Зго-
дом в аналах олімпійських
переможців (і світових ре-
кордсменів) зустрічаємо
таких українських учасни-
ків, як Прокопенко, Сидо-
ренко, Фесенко, Полянсь-
кий. До них долати треба
т. зв. „українську трійку“:
Пригода, Ярошук, Дуби-
нець, що будуть змагатися у
Сеулі (Корея).

Плавацький басейн у Сеу-
лі буде свідком завзятих
запливів між ЗСА (Бйонді,
Вортон, Піл), Європою
(Пригода, Грос, Дарин, От-
то, Сірч) і Австралією (Вік-
гам).

На тлі олімпійського ба-
сейну й різноманітних пра-
порів, що майоритимуть у
просторах блакитного ко-
реїського неба, зарисовува-
тимуться юні й до край-
ності шалеві обличчя но-
вих олімпійських героїв.

Степан Мостенко

Св. п. о. Й. Лукашевича

Пізною осени, 25-го ли-
стопада 1987 року, в Пен
Ен, Н. Й., після важкої недуги
заснув у Бозі на 81-му
році життя і 53-му році свя-
щенства о. Йосиф Адриян
Лукашевич.

Покійний народився 27-
го лютого 1907 року в За-
дубрівцях, повіт Снятин у
Західній Україні в родині о.
Модеста Лукашевича і На-
талії з Хромовських. По-
ліній батька матері від кіль-
кох поколінь це були свяще-
ничні роди з глибоким релі-
гійним світоглядом і з дав-
німи священничими тради-
ціями.

Втрапивши у ранньому
дитинстві батька, завдячу-
вав своїй улюбленій матері,
що залишилася з сімома
маленькими дітьми, незви-
чайно дбайливе релігійне і
національне виховання.

Початкову школу закін-
чив у Стевеві сянського
повіту, де його дідусь був
парохом. Середню освіту,
яку розпочав у класичній
гімназії в Коломиї, закінчив
іспитом зрілості в Акаде-
мічній гімназії у Львові в
1928 році. Рік пізніше сту-
пив на студію до Богослов-
ської академії у Львові, а за-
кінчивши її, одружився в
ліпні 1934 року з Наталією
Дем'янчук у Коломиї.

Св. таїнство священства
прийняв 26-го червня 1935
року з рук Владика Микити
Будки в катедрі св. Юра у
Львові. З того часу розпо-
чався його дбайливе релі-
гійне і національне вихов-
ня. Він був гарним при-
хильником ідей Блажен-
нішого Патріярха Йоси-
фа, якого духовно величав
мав нагоду пізнати і оціни-
ти. В цілому своєму житті
о. Йосиф Лукашевич був
зором християнства та ук-
раїнського патріота, що
дорожив усім рідним і болю-
що переживав недоліки на-
шого народу. Був вимогли-
вий до себе, з гострим по-
чуттям обов'язку, але ви-
бачливим для інших і виро-
зумним на людські недо-
магання.

Завдяки тонкій естет-
зі нахилим до філософської
контемплії, шукав і зна-
ходив красу в природі, ми-
стецтві, в людських взає-
минах, любові життя і ро-
зумів його неограничену
цінність, але з глибокою по-
гордою ставився до життєвої
суєти.

Мав шість не знати ні
сумнівів ні вагань і бути
вірним до кінця всім, що
чогось догально дотриму-
вався його краща душа.

Таким залишиться о. Йос-
иф Лукашевич назавжди в
пам'яті тих, які його знали,
шанували і люблять.

Парафіянка

На вічну пам'ять

Відійшов від нас у ві-
чність о. Йосиф Адриян Лу-
кашевич. Отець Йосиф при-
їхав до Америки в 1930 році
і жив 30 років у Ютиці, Н. Й.
Пам'ятаю його перед-
усім як відданого священни-
ка, що завжди старався
наукою і своїм прикладом
наближувати людей до Бо-
га та до добра.

Пам'ятаю його як пра-
цьовитого вуйка, який ка-
зав, що відпочинок не поля-
гає на безділлі, але на зміні
фізичної праці на умову та
навіпаки.

Пам'ятаю, як він любив
природу та як дбайливо
нашеплював яблуні коло
нашого дому і займався
городом та квітником.

Пам'ятаю, як терпеливо
читав нам, дітям, казки та
старався відповідати на різні
дитячі питання.

Пам'ятаю, як любив роз-
казувати, як то було колись
в Україні, про свята, коля-
ди, різдвяні та великодні
традиції та народні звичаї.
Я назавжди залишуся вдяч-
ним за весь труд та час,
що св. п. о. Йосиф, як мій
вуйко, присвятив мені та за-
ролю, що відіграв у моєму
вихованні. Він мене охри-
стив, мене і мою дружину
вінчав, а також похристив
наших дітей. До кінця свого
життя він за нас усіх щоден-
но молився.

Отець Йосиф мав погідну
вдачу і навіть коли були
труднощі, він ніколи не на-
рікав. Він любив сміх і ра-
дість, любив спів. Він че-
рпав силу та надію з глибо-
кої християнської віри та до-
кінця потішав родину і бли-
зких.

Ми і всі ті, що знали що
надзвичайно добру та чесну
людину, ніколи його не за-
будемо.

Д-р Нестор Томич

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ

LUBOMYR LUCIUK

and

BONDAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN
PERSPECTIVES ON THE
UKRAINIAN

QUESTION 1938-1951

A DOCUMENTARY COLLECTION
Published by The Limestone Press,
Kingston, Ontario, — Vestal, New York
1987, printed in Canada by Brown and
Martin Ltd., pages 242. Price \$20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales
tax.

Documents, which indicate the relation-
ship between the Ukrainian independence
movement and the leading powers of the
Western alliance before, during and after
the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

МАЄМО НА СКЛАДІ

ПРАВОПИСНИЙ

СЛОВНИК

Г. ГОЛОСКЕВИЧА

Близько 40.000 слів, видання
дев'яте, Нью Йорк, 1966, стор.
451. Ціна 15.00 дол. за примір-
ник і один долар за пересилку.
Мешканці штату Нью Джерсі
обов'язують додати до ціни 6%
продажного податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

REAL ESTATE

Branchburg, N.J.

"HOUSE FOR SALE"

4 Bedroom expanded Cape Cod on 3.32
acres of beautiful, landscaped property.
Includes a new formal kitchen, sliders
to 16 x 20 deck that overlooks 20 x 40
built-in pool. This home is located near
St. Andrews Ukrainian Orthodox Church
and Cultural Center, as well as near the
Ukrainian Cemetery. This home is being
marketed by Century 21 Worden &
Crivello, telephone (201) 874-4700.
The owners speak Ukrainian and you may
call them at (201) 725-7082, the asking
price for this beautiful home is
\$224,900.

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ

до опіки над двома дітьми і до
легкої домашньої праці, 4 або 5
днів в тиждень. Лівінгстон, Н. Дж.

(201) 994-2812
по 6-й год. веч.

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

яка говорить по-українськи,
для опіки немовлятка і дрібних
хатніх обов'язків. Мешканка на
місці. Тел. від 3-8 год. веч.

(201) 625-7973

• SERVICE •

UKRAINIAN

TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

31-го СІЧНЯ 1988 р.

Кліфтон, Н. Дж. Річні загальні
збори Т-ва Українська Січ 182
Віда., о год. 3-й по пол. в залі
УПЦеркви при 635 Broad St. На
порядку нарад: звіт управи і К.
Комісії та вибір нової Управи на
1988 р. Широ запрошуємо на-
ших членів прибути на збори. —
П. Войнов, гол. К. Клименко,
секр.

• BUSINESS SERVICE •

ГРОШІ ДО СССР

1 РУБЕЛЬ

ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$2.00

(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають іншій валюті і підлягають
будучим оподаткуванням і зміню-
ються за рішенням держави.

ОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКАЗ.
Всі платіжні повністю
ГАРАНТОВАНІ.
ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ЛІЦЕНЗІОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY

SHIPPING, INC.

744 Broad Street
Newark, N.J. 07102

Est. 1947

Історична...

(Закінчення зі стор. 2)

в цілому іншій політичній
ситуації і мала повстансько-
політичний характер. Але
це не змінювало ситуації. І
бойові операції вимагали
підтримки всіх прошарків
населення, тому це заста-
вило Головну Команду
УПА немов взяти під увагу
стратегічну і тактичну теорію
Мав Зедонга, що „пов-
станець без прихильного
населення, то так, як риба
без води“. Отже знову неза-
перечний факт, що збройна
сила — це частина організ-
му нації.

Тому немає у мене ніяких
сумнівів, що належне зрозу-
міння історичної спадщини
Легіону УСС-ів буде для
нас, а особливо для тих, які
ще недавно зі зброєю в ру-
ках боролися проти наших
відвідинних ворогів, не тільки
зразком, але й життєвою
істинною, що воєк з відпові-
дним оборонним інтересом
цілої нації. В іншому випадку
традиція і дороговказ,
яку залишили нам УСС-и,
залишається тільки пустою
історичною фразою.

OWN YOUR OWN BEAUTIFUL SPECIALTY SHOP FOR LARGE LADIES

A proven market for a large ladies
dream. Beautiful styles in hard
to find sizes — half sizes — large
— super. All first quality nation-
ally known brands and latest
styles.

■ Diane Von Furstenberg ■

■ E. Tee ■ Gotham 11 ■

■ Shaker Sport ■ Personal 11 ■

■ Personal Touch ■

Yes we offer co-op advertising.

Cash investment of \$22,900.00.

Yes, includes beginning inven-

tory, training and fixtures.

Call anytime.

PRESTIGE FASHIONS

(501) 329-8327

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Закладає похоронні

в BRONX, BROOKLYN

NEW YORK, ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор